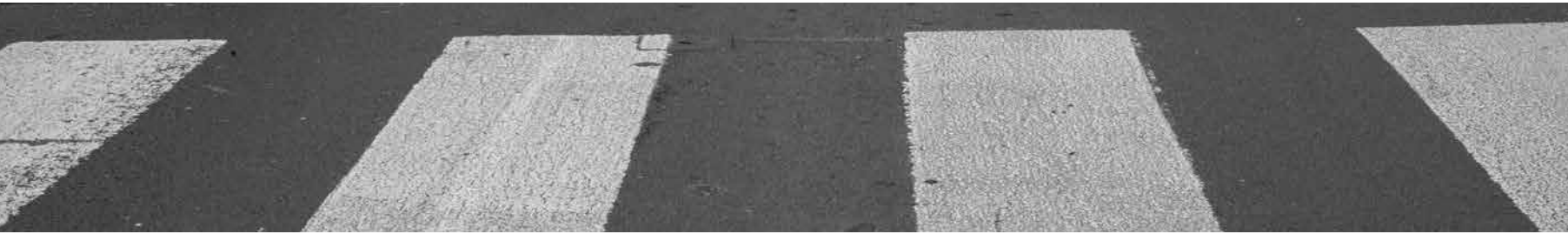

TILOS A KI

Fotók és írások a kijárási tilalom alatti Budapest éjszakáiról a koronavírus-járvány idején 2020. november és 2021. február között

Sokan segítették e könyv megjelenését, ezért itt szeretném megköszönni Keleti Évának, hogy az első lépésektől kezdve mellém állt, fiamnak, Kalmár Mádhavának, testvéremnek, Kalmár Andrásnak és Borsos Mihálynak baráti és szakmai segítségüket, Csapó Szabolcsnak és Zsoldos Miklósnak támogatásukat, hiszen nélkülük a könyv nem jelenhetett volna meg, Vértes Gábornak, a Pauker Nyomda ügyvezetőjének a támogatását, s mindannyiuk tanácsát és lelkesítését, hogy van értelme és ne adjam fel éjszakai kóborlásaimat és fotózásaimat. A szerzőknek külön köszönöm szövegeiket és hozzájárulásait, mert azt a hitem erősítették meg bennem, amire ez a könyv is bizonyíték, hogy együtt minden sokkal értékesebb.

Fotó:

Kalmár János

Szerzők:

Abody Rita, Bojár Iván András,
Borsos Mihály, Dóra Attila,
Dragomán György, Háy János,
Keleti Éva, Kepes András,
Marnó János, Novák Péter,
Presser Gábor, Sándor György,
Tomaji Attila, Tóth Krisztina,
Závada Pál

Kalmár János

Minden megváltozott az életemben. Át kell értékeljek mindent. Próbálok megérteni azt, ami körülöttem és bennem történik. Ehhez meg kellett állnom, hogy a lelkem utolérjen. Ahogy a teherhordó serpák tanítják.

Mintha mindenki lelépett volna a városból az utolsó pillanatban és elfelejtette volna eloltani a villanyt. Mintha mindenki feladta volna és életüket mentve váratlanul elutazott, hátrahagyva mindent, amit valaha teremtett.

Rájöttünk, hogy visszavonhatatlanul elcsesztük ezt az életet, ezt a bolygót? Tényleg nem lehet rajta változtatni? Visszavonhatatlanul?

Emlékeim visznek befejezett és csonka kapcsolataim, elmúlt és eltört szerelmeim, utazásaim, lakásaim helyszíneire. Ebben az üres szépségben a szeretet fájni is tud, az együttérzés meg tovább ösztönöz.

Minden csak egyszer, ez pedig itt és most történik. A képek és szavak meg azért, hogy legyen erről emlékün. A város majd újra benépesül és minden más lesz. Ideje változni és változtatni. Végül is mindenkin múlik, mi lesz velünk.

Presser Gábor

Budapesti csend.
Most végre jól láthatni,
hogy miért egészen más
a budapesti csend,
mint az összes többi.
Kalmár kiment
lefényképezni a magányt,
lefényképezni a hiányzókat.
Osztálylétszám nulla.

Keleti Éva

A szobrászművész vallomása a magányról,
az éjszaka árnyairól és a tiltásról.

Marnó János

Égve hagyták a városban a villanyt.
Ontják a képeket.

Azaz jóslás előtt s az esemény után.

'56-ban Pilinszkyben (valahol egy belvárosi lakásban) megszólalt az apokalipszis jóslata, 2020-ban pedig Kalmár János (*hivatásos szobrászművész*) rögzített egy csomagnyi *jelenést a posztapokaliptikus (lelepleződés utáni)* elnéptelenített éjszakákban.

A vírus, modellek sorozatává meztelenítette le a metafizikaira és az infrastruktúrák anatómiájára érzékeny szobrász számára a várost, ám az infrastruktúrák a zsigeriséget és az idegpályákat is asszociálják, így épp a legszembeszökőbben embertelen képek árulnak el a legtöbbet az emberről. Mit értsünk persze a többön. A többletről. A pátoszt? Ami Pilinszky Négysorosát olyan túlcsondulóan áthatja? Számomra nem, nem ezt jelenti a többlet, hanem amit fentebb leleplezésnek (végbement apokalipszisnek) neveztem, csakhogy a Jelenések vízióitól menten. Míg a Jelenések könyvét a szemhéjunk mögött láthatjuk megelevenedni, Kalmár kétdimenziós szoborgyűjteményét olvasni érdemes újra meg újra.